

EL LÈXIC DEL BALLADOR (11)
per Ives GRAS

11- LE BRANLE DOUBLE

Sabem poca cosa de les danses de l'Edat Mitjana i, a més a més, dins l'àrea francesa, no se'n pot reconstituir cap per falta d'informació suficient.

Però és diferent pel que fa al període del Renaixement, que correspon més o menys al segle XVI. Tenim la sort que el llibre de Jehan Tabourot, canonge de Langres, que ell va escriure en 1588, ha travessat els segles per arribar fins a nosaltres. Amb el pseudònim de Thoinot Arbeau, Jehan Tabourot escriu l'*Orchésographie*, llibre en el qual trobem la descripció d'unes 35 danses.

Una de les més bàsiques és el *branle double*. La paraula "branle" indica un moviment d'anar i tornar. El ballador farà dos passos a l'esquerra seguits per dos passos a la dreta. Això representa un gran canvi: a l'Edat Mitjana, la rotllana (la *carole*) anava sempre, i només, a l'esquerra.

Le *branle double* es balla en fila girant cap a l'esquerra (fila que l'últim ballador te la possibilitat de tancar donant la mà al primer) o en rotllana. És un avantpassat del tan conegut *en dro* bretó.

Thoinot Arbeau va tenir la fantàstica idea de representar la partitura verticalment i, per a cada nota, fer la descripció del pas corresponent.

Així ens explica el pas del *branle double*:

Peu esquerre apartat, peu dret apropat, peu esquerre apartat, peu dret junt:
aquests quatre passos fan un *double* (doble) a l'esquerra.

Després ens explica el simètric, a la dreta.

Tabulature pour dancer les branles doubles.

Air d'un branle double.

*Mouvements pour dancer
le branle double.*

Pied gaulche largy.

Pied droit approché.

Pied gaulche largy.

Pied droit ioinct.

Pied droit largy.

Pied gaulche approché.

Pied droit largy.

Pied gaulche ioinct.

**Ces quatre pas
font double a
gaulche.**

**Ces quatre pas
font vn double
a droict.**

ARBEAU, Thoinot. *Orchésographie*, 1596. Minkoff, Ginebra (Suïssa). Reedició 1972.
(Existeix una edició de l'*Orchésographie*, de 1946, traduïda al castellà)